

Przygody Rozbójnika
Rumcajsa

ósmą
premierą
sezonu

Teatr im. Cypriana Kamila Norwida w Jeleniej Górze

DYREKTOR NACZELNY I ARTYSTYCZNY – BOGDAN KOCA

ZASTĘPCA DYREKTORA – RYSZARD PAŁAC KIEROWNIK LITERACKI – URSZULA LIKSZTET

sezon 2009/2010

W programie wykorzystano zdjęcia ze spektaklu „Przygody Rozbójnika Rumcajsa”,
zrealizowanego w Teatrze Norwida w 1974 r. przez Alinę Obidniak
oraz projekty scenografii Jana Polívki.

ósmą
premierą
sezonu 2009/2010

Jak Rumcajs naprawił Cesarski Trakt

Na podstawie opowiadania
Václava Čtvrťka

Pewnego razu Rumcajs ćwiczył na borówkach rozbójnicką spostrzegawczość, pomógł mu w tym Cypisek.

– Do stu piorunów! Dzwoni mi w uchu, zupełnie jakby ktoś się kłócił! Oho, najpewniej w Jičynie w Ratuszu.

Rzeczywiście tak było. Starosta jičínski kłócił się ze starostą z Hradca o Cesarski Trakt:

– Mieszkańcy Jičina płoszą konie kupcom wiozącym zboże do Hradca! – krzyczał

– To nieprawda – zaprzeczył starosta jičínski

– Pan mnie obraża,

– To pan kłamie!

– Może to też nieprawda ?!

– Oczywiście, że nie!

– Pan Kłamie!

– Mam tego dosyć!

Aż w końcu wzięli się za łby.

– Co starostowie mają do siebie, to nie moja sprawa – powiedział Rumcajs.

Przygody Rozbójnika Rumcajsa

Jednakże starosta z Hradca nie miał zamiaru przelknąć tego, czym poczęstował go starosta z Jičina.

– Cha, cha, cha! Spłoszyłem ci konie, co?! Przecież ja zaledwie kiwnąłem palcem – odezwał się Olbrzym Rzezimieszek, który od dawna mieszkał w Prahovskich Skalach, do starosty z Hradca. – Cha, cha, cha! Masz szczęście, jestem w dobrym humorze! Możesz jechać dalej!

– Coś ci powiem, zapewne jeszcze bardziej poprawi ci się humor. Czy mógłbyś ukraść kawałek Traktu Ce-

cajs nam nie pomoże, nie wiem, co z nami będzie.- odparł starosta.

Ale Rumcajs już wiedział, co się stało... Z obu stron Traktu stało po siedem zaprzęgów. Siedmiu kupców nie miało towarów, ale ci, którzy ciągnęli do Jičina, wieźli sól. Kupcy strzelali z batów i krzyczeli:

- Co to za porządki!
- Zawracamy!
- Nie ma drogi!
- A, do stu piorunów - powiedział Rumcajs - jutro w Jičynie skończą się zapasy soli.

- Nigdy nie odbieraj ludziom dobrym, zawsze złym - na tym polega rozbójnicka sprawiedliwość, pamiętaj - powiedział Rumcajs do Cypiska i wyruszył z nim na poszukiwanie Olbrzyma.

Olbrzym Rzezimieszek z Hrapovskich Skał przyczał się i myślał tylko o jednym: Nie widział mnie. Gdybym mu się pokazał, Rumcajs wymyśliłby jakąś nową sztuczkę i przechytrzyłby mnie.

- Wracamy, nie będziemy dłużej szukać, Cypisku. Tylko patrzeć, jak zajdzie Słoneczko, jak się ściemni - po zmierzchu on mógłby nas podejść z każdej strony - powiedział Rumcajs, kiedy nie znaleźli Olbrzyma.

sarskiego pod Jičinem? - zapytał starosta z Hradca

- Cha, cha, cha! Przedni pomysł, takiej świetnej zabawy jeszcze nigdy nie miałem! - powiedział Olbrzym Rzezimieszek i ukraść kawał Cesarzkiego Traktu.

***

Hanka właśnie smażyła borówki w miodzie, gdy nagle zza krzaka wybiegł jičiński starosta.

- Hanko, czy Rumcajs już wie?- zapytał
- O czym miałby wiedzieć? - spytała Hanka.

- O tym, że starosta z Hradca kazał ukraść nam drogę! Jeśli Rum-

Kiedy Rumcajs zbliżył się do miejsca, z którego Olbrzym ukraść kawał Cesarzkiego Traktu, było tam jeszcze gorzej, niż poprzednio: z każdej strony drogi stało po 27 zaprzęgów.

- „Szkoła naszego czasu!”, „Zawracamy!” - krzyczeli jedni;
- „Widać w Jičynie nie potrzebują naszej soli” - zżymali się drudzy. Rumcajsowi zaświtało coś w głowie.
- Wyprzęgajcie! Zaprzęgniemy wasze konie do Traktu!

Więcej Rumcajs nie musiał nikomu nic tłumaczyć.

- Wiooo! - krzyknęli jedni i drudzy i droga poddała się: Cesarzski Trakt wyciągał się coraz bardziej i bardziej.

- Dalej już nie można, nie da rady - zmartwili się wszyscy.

- O - op!! - ciągnęli dalej Rumcajs z Cypiskiem, aż połączyli Trakt.
- Dzięki ci, niech żyje Rumcajs - cie-

szyli się wszyscy, bo Trakt, jak niegdyś, był gładki jak lustro.

A jičiński starosta nie mógł się doczekać na powrót Rumcajsa.

- Nareszcie jesteście! Na Jičin spadło straszne nieszczęście! - powiedział, kiedy ten wreszcie wrócił.

- O, już po wszystkim - odpowiedział Rumcajs i dłużej nie zajmował się Panem Starostą.

RAP zbójecki **RUMCAJSO**

**Bo honor zbójecki
To jest sława moja,
A prawdziwy zbójnik
Nie może mieć boja.**

**Kto ma ciągle boja
I trzęsie portkami,
Nie znajdzie spokoja
Między zbójnikami.**

**Kto ma ciągle boja,
Kto jest od Strachały,
Nie będą go lasy
I góry kochały.**

**Polecę na zamek,
Do zamkowej wieży
I w puszczalną dmuchnę,
Co na wieży leży.**

**Ref.
Hej, hej
Kto ma pietra,
Kto ma ciągle boja,
Hej, hej
Ten nie znajdzie,
Nie znajdzie spokoja.
Hej, hej
Kto jest cykor
I trzęsie portkami
Ten zadziera z nami
Heje - je-je-jej!**

PRZYGODY ROZBÓJNIKA RUMCAJSA

Musical Katarzyny Gärtner

Libretto (na podstawie opowiadań Václava Čtvrťka) – Ernest Bryll

Reżyseria – Kazimierz Mazur

Scenografia – Jan Polívka

Kostiumy – Elżbieta Terlikowska

Choreografia – Julian Hasiej

Kierownictwo muzyczne – Jacek Szreniawa

Obsada:

Słoneczko – Elżbieta Kosecka

Rumcajs – Igor Kowalik

Zajęce – Iwona Lach

Elwira Hamerska-Kijańska

Hanka – Małgorzata Osiej-Gadzina

Anka – Anna Ludwicka

Starosta – Tadeusz Wnuk

Księżę Pan – Andrzej Kępiński

Księżna Majolena – Magdalena Kępińska

Gefrajter – Robert Dudzik

Dobosz – Marta Łacka

Wojsko – Kazimierz Krzaczkowski

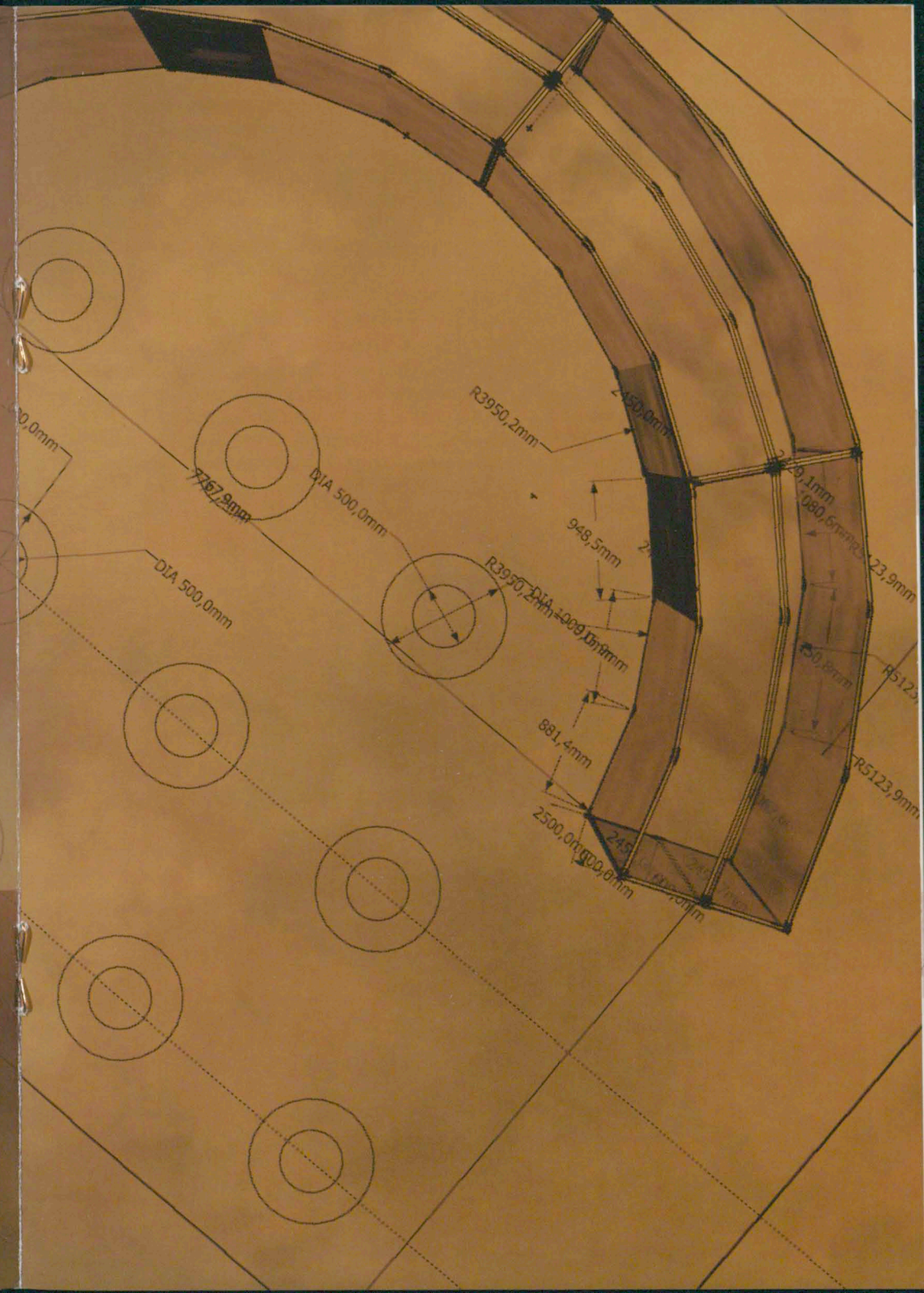
Anna Ludwicka

Tadeusz Wnuk

Spektakl z przerwą

Asystent reżysera – Robert Dudzik

Inspicjent i sufler – Małgorzata Własik

Katarzyna Gärtner

Kompozytorka, autorka wielu przebojów i musicali. Komponuje muzykę do filmów („Południk zero”) i spektakli teatralnych. Jest autorką pierwszej polskiej mszy beatowej „Pan przyjaciele moim” i jednego z pierwszych polskich musicali – „Na szkle malowane (1970), oratorium „Zagrajcie nam dzisiaj wszystkie srebrne dzwony” (1975) – oba do tekstów Ernesta Brylla oraz musicalu dla dzieci „Rumcajs” (1974). W wersji scenicznej musicalu „Pozłaczany warkocz” z roku 1980, wystąpił m.in. zespół Dżem z Ryszardem Riedlem. Skomponowała niezliczoną ilość przebojów muzyki rozrywkowej. Te najbardziej znane, to: *Gdzie jest siódme morze*, *Bądź gotowy dziś do drogi*, *Diabeł i raj*, *Eurydyki tańczące*, *Gdzie są te łąki Hej*, *Hanno*, *Małgośka*, *Na sianie*, *Nie zmożła go kula*. Za swoją twórczość kompozytorską Katarzyna Gärtner otrzymała wiele nagród na festiwalach piosenkarskich w kraju i za granicą. Płyty z jej kompozycjami otrzymywały status złotych i platynowych.

Kazimierz Mazur

Aktor, reżyser. W 1974 roku ukończył Państwową Wyższą Szkołę Teatralną w Warszawie, wcześniej – szkołę muzyczną w klasie skrzypiec. Jak sam twierdzi, ta umiejętność ułatwia mu pracę nad spektaklami muzycznymi. Ma w swoim dorobku wiele ról filmowych i teatralnych. Wielu widzów pamięta go zapewne jako niesfornego Tomaszka, syna Barbary i Bogumiła Niechciców z serialu „Noce i dnie”. Kazimierz Mazur w filmach i serialach występuje od początku swojej kariery zawodowej: „Kuchnia polska”, „Pogranicze w ogniu”, „Na dobre i na złe”, „Na Wspólnej”, „Trzeci oficer”, „Wiedźmin” – to tylko niektóre spośród wielu. Jest także reżyserem – przede wszystkim spektakli muzycznych (na przykład „A to Osiecka” – w Teatrze Lubuskim w Zielonej Górze) czy „Przygody Rozbójnika Rumcajsa”. Realizuje także programy radiowe. Jego drugą pasją jest psychotronika.

Jan Polívka

Ukończył Wydział Scenografii Alternatywnej i Lalkowej na Akademii Sztuk Dramatycznych w Pradze. Jest uczniem jednego z najwybitniejszych europejskich scenografów – Józefa Svobody. Od 2003 roku pracuje w Polsce jako scenograf, kostiumolog i reżyser światła w teatrach dramatycznych i lalkowych. Jego ważniejsze realizacje, to: „Hysterikon” Ingrid Lausund (Teatr Polski w Poznaniu), „Historia przypadku” A. Morgan (Teatr Współczesny we Wrocławiu), „Historia komunizmu” Matei Visniec – 2006 r., „Termin” Petra Zelenki (Teatr Współczesny, Warszawa), „Krawiec” Sławomira Mrożka (Teatr Polski, Poznań) – 2007 r., „Opowieść zimowa” Szekspira (Teatr Polski, Warszawa) – 2009. Był asystentem scenografa (Krystiana Lupy) w spektaklu „Persona. Tryptyk/Marylin” w Teatrze Dramatycznym w Warszawie. Otrzymał nagrodę za scenografię do przedstawienia „Iwona, księżniczka Burgunda” W. Gombrowicza na 31 Ogólnopolskich Konfrontacjach Teatralnych w 2006 roku oraz wyróżnienie (wspólnie z Iłoną Binarach) za oprawę plastyczną przedstawienia „Świetliki” w Białostockim Teatrze Lalek na II Ogólnopolskim Konkursie na teatralną inscenizację dawnych dzieł literatury europejskiej (2007 r.). Wykładowca akademii Teatralnej w Warszawie.

Elżbieta Terlikowska

Jest malarką, scenografem, kostiumologiem. Ukończyła Państwową Szkołę Sztuk Plastycznych we Wrocławiu na Wydziale Projektowania Form Przemysłowych pod kierunkiem profesora Krzysztofa Meissnera. Uzyskała także dyplom z malarstwa w pracowni profesora Józefa Hałasa. Zajmuje się też grafiką użytkową i małą formą graficzną. Jako scenograf przygotowała ok. 100 projektów w teatrach dramatycznych, lalkowych, operze i operetce. (m.in. we Wrocławiu: Opera Dolnośląska, Teatr Muzyczny Capitol, Teatr Współczesny, Teatr K-2, Teatr Kameralny, Teatr Polski). Pracowała także w Teatrze Rozrywki w Chorzowie, Teatrze im. W. Horzycy w Toruniu, Teatrze im. W. Bogusławskiego w Kaliszu, Teatrze Współczesnym w Szczecinie, Teatrze Polskim w Bydgoszczy, Teatrze Powszechnym i Nowym w Łodzi oraz za granicą (m.in. w Rosji, Niemczech, Austrii i Francji). Jest laureatką licznych nagród i wyróżnień: Najważniejszą z nich jest przyznana jej na praskim Quadriennale światowa nagroda za kostium, (rodzaj międzynarodowego Oscara), w 1999 r. (za kostium Starej Kobiety w przedstawieniu „Stara kobieta wysiaduje” w Teatrze im. C. K. Norwida). Dwukrotnie otrzymała Złotą Maskę (1994 – za scenografię do przedstawienia „Księżniczka Turandot” Carla Gozziego w Teatrze Rozrywki w Chorzowie, 2002 – za scenografię do przedstawienia „W 80 dni dookoła świata...” Jerzego Bielunasa w Teatrze Rozrywki w Chorzowie). Otrzymała też Złotą Pacynkę – za scenografię do przedstawienia „Zwierzęta Doktora Dolittle” Jerzego Bielunasa we Wrocławskim Teatrze Lalek. Ostatnie jej projekty w Teatrze im. C. K. Norwida, to scenografia do spektaklu „List” oraz kostiumy do „Pokojówek” i „Czarnej maski”.

Julian Hasiej

Po ukończeniu Warszawskiej Szkoły Baletowej występował w Operze Wrocławskiej, Teatrze Wielkim w Łodzi, Estradzie Śląskiej. W latach 1963 – 1966 i 1975 – 1986 był członkiem zespołu Teatru Pantomimy Henryka Tomaszewskiego. Po odejściu z zespołu pracował jako choreograf i kierownik baletu w Teatrze Rozrywki w Chorzowie. Współrealizował widowiska muzyczne w teatrach muzycznych, widowiska telewizyjne w ośrodkach w Katowicach i Krakowie. Realizował spektakle w teatrach lalkowych w Katowicach i Opolu. Jest autorem choreografii i ruchu scenicznego w wielu teatrach dramatycznych w Polsce, min. we Wrocławiu, Zielonej Górze, Legnicy, Wałbrzychu, Tarnowie. W Teatrze im. C.K. Norwida opracował ruch sceniczny do spektakli: „List” w reż. K. Pulkowskiego i „Scrooge. Opowieść wigilijna” w reż. H. Adamka. W 1998 roku powołał grupę akrobatyczno-pantomimiczną OCELOT. Jako dyrektor artystyczny i choreograf przygotował pełne ekspresji i poezji widowiska tego zespołu, które prezentowane były w kraju i zagranicą, min. na poznańskim festiwalu Malta, na festiwalu w Kazimierzu Dolnym, Niemczech, Belgii, Skandynawii.

Jacek Szreniawa

Od lat obecny w jeleniogórkim życiu muzycznym. Jest wokalistą, gitarzystą, kompozytorem, aranżerem, muzykiem multiinstrumentalistą, nauczycielem muzyki, dydaktykiem. Stale współpracuje z Teatrem Naszym Jadwigi i Tadeusza Kutów – nie tylko jako kompozytor czy akompaniator, ale także jako aktor i kabareciarz. Współtworzy warstwę muzyczną spektakli Zdrojowego Teatru Animacji, prowadzi zajęcia w Jeleniogórkim Centrum Kultury.

Elwira Hamerska-Kijańska

Absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. L. Schillera w Łodzi. Zagrała wiele ról teatralnych, filmowych oraz w teatrze telewizji. Oto te najważniejsze: Laura w „Szklanej menażerii” T. Williamsa, Anna w „Płatonowie” A. Czechowa, Pokojówka w „Synu Marnotrawnym” S. Trembeckiego wg Voltaira’a, Heloiza w „Abelard i Heloiza” R. Duncana, Solange w „Balu manekinów” B. Jasieńskiego, Antygona w „Antygonie” Sofoklesa, Bianka w „Białym małżeństwie” T. Rózewicza, Mayer w „Jesiennych manewrach” P. Coke, Śmierć w „Pastorałce” L. Schillera, Młoda Błada w „Żegnaj Judaszu” I. Iredyńskiego, Kobieta-Pająk w „Pocałunku Kobiety-Pajaka” M. Puiga, Służąca w „Łysej śpiewaczce” E. Ionesco, Zofia w „Kwiatach polskich” J. Tuwima, Goplana w „Balladynie” J. Słowackiego, Doktorowa w „Tancerzu mecenasa Krajewskiego” W. Gombrowicza, Ona w „Psychodramie” J. Chmielnika, Osiecka (Średnia) w widowisku muzycznym pt. „Wielka woda”, Eleonora w „Tangu” S. Mrożka, Inna w „Merylin Mongoł” N. Kolady, w spektaklu telewizyjnym „Tak jest jak się państwu zdaje” M. de Ghelderode (Pani). Wystąpiła w następujących filmach: „Boża podszewka”, „Karolcia”, „Warto kochać”, „Niesamowite historie” oraz w serialu „M jak miłość”. Jest laureatką nagród aktorskich za role: Anny w „Płatonowie”, Heloizy w „Abelard i Heloiza”, Antygony, Solange w „Balu manekinów”. W sezonie 2009/2010 możemy ją oglądać w spektaklu pt. „List” w reżyserii K. Pulkowskiego (Celina) oraz „Czarnej masce” (Benigna) w reż. B. Kocy.

Magdalena Kępińska

Absolwentka wydziału aktorskiego PWST we Wrocławiu (1997). Zadebiutowała rolą Neriny w spektaklu „Komedia pasterska” w reżyserii Adama Hanuszkiewicza (1997) w Teatrze im. C. K. Norwida w Jeleniej Górze, z którym jest związana nieprzerwanie do dziś. Zagrała tu wiele różnorodnych ról, spośród których warto wymienić: Polly w „Operze żebraczej” V. Havla w reż. A. Kroba, Masza w „Czajce” Czechowa, w reż. Mai Kleczewskiej, Sylwia w „Opowieściach o zwyczajnym szaleństwie” P. Zelenki w reż. A. Majczaka, Dziewczyna „Kantacie na cztery skrzydła” R. Bruttera w reż. K. Jaworskiego, Roza w „Espresso” L. Frangione w reż. M. Bogajewskiej. Wystąpiła także w Teatrze Komedia we Wrocławiu w spektaklu „Przyjazne dusze” V. Pam, w reż. P. Okońskiego, w którym zagrała rolę Susie Cameron. W teatrze jeleniogórkim zagrała ponadto w następujących spektaklach: „Śmierć Człowieka-Wiewiórki” (Gudrun Ensslin), „Kariera Artura UI” (Dock Daisy), „Okrutne i czułe” (CHÖR-Cathy), „Sztuka dla dziecka” (Pani z Sąsiedztwa). Zagrała także jedną z głównych ról w serialu telewizyjnym pt. „Tango z Aniołem” w 2005 r. Jest laureatką Srebrnego Kluczyka (2007) za rolę Rozy w „Espresso” Lucii Frangione. W sezonie 2009/2010 można ją zobaczyć w spektaklach: „Scrooge. Opowieść wigilijna.”, „Sztukmistrz. Norwid o Polsce, Norwid o Polakach, Norwid o sztuce” oraz „Dobrze”.

Elżbieta Kosecka

Absolwentka wydziału wokalnno-aktorskiego wrocławskiej Akademii Muzycznej. Zadebiutowała na scenie Teatru im. C. K. Norwida w podwójnej roli Smeraldyny i Komika w „Miłości do trzech pomarańczy” Carlo Gozziego w reż. Andrzeja Jamroza w 1989 r. Zagrała tu ponad 50 ról w różnorodnym repertuarze. Jej domeną są role charakterystyczne, ostro narysowane, jak w „Opowieściach petersburskich” i „Martwych duszach” Gogola, które reżyserował Wiesław Hołdys, czy Eugenia w „Tangu” S. Mrożka. Niewątpliwym atutem jest także jej głos – sopran koloraturowy, który widzowie mogli podziwiać w wielu spektaklach zwłaszcza w operze kameralnej pt. „La Serva Padrona” w reżyserii K. Galosa, czy zabawnej składance muzycznej pt. „Bella Cura, i refleksyjnym „Tryptyku rzymskim” (2003 r.) i ostatnio – „Czarnej Masce”. Zagrała także w kilku filmach: JANČIO WODNIK i CUDOWNE MIEJSCE (reż. J. J. Kolski) i popularnych serialach telewizyjnych 2004–2009: PIERWSZA MIŁOŚĆ, 2008 – WEJŚCIE SMOKA w serialu FALA ZBRODNI, 2010 – MARATON TAŃCA. Ostatnie przedstawienia z udziałem Elżbiety Koseckiej, to: „Trans-Atlantyk” wg Witolda Gombrowicza, „Podróż poślubna”, „Klątwa”, „Sztuka dla dziecka” i ostatnio – „Sztukmistrz. Norwid o Polsce, Norwid o Polakach, Norwid o sztuce” w reż. A. Obidniak oraz „Czarna maska” w reż. B. Kocy.

Iwona Lach

W jeleniogórskim teatrze pracuje nieprzerwanie od 1982 roku. Jako aktorka – od 1990 r. Realizuje się w różnorodnym repertuarze – spośród wielu ról, które zagrała warto wspomnieć: Fiolkę w „Ożenku” Gogola (reż. S. Fiedotow), Balladynę w „Balladynie” (reż. G. Mróczyński), Agatę w „Gwałtu, co się dzieje” Fredry (reż. A. Bubię) oraz w spektaklach minionej sezonu: „Kariera Artura Ui” (Sheet, Obrońca, O’Casey), „Klątwa” (Matka), „Elektra” (Elektra), „Okrutne i czule” (CHÓR-Rachel), „We are camera/ rzecz o Jazonie” (Paula), „Sztuka dla dziecka” (Matka Boska Patronka Zwycięzców, Matka Boska Patronka Seksu w Wielkim Mieście, Matka Boska Patronka Zastrzelonych, Matka Boska Patronka Więźniów, Matka Boska Patronka Gwiazd i Splendorów Politycznych i Więźniów Sumienia). W sezonie 2009/2010 występuje w spektaklu „Scrooge. Opowieść wigilijna” w reż. H. Adamka oraz „Czarna maska” w reż. B. Kocy. Jest laureatką Srebrnego Kluczyka w plebiscycie publiczności, organizowanym z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru (2010 r.).

Anna Ludwicka

Absolwentka wydziału lalkarskiego PWST we Wrocławiu. Z teatrem jeleniogórskim zaczęła współpracować w 2007 roku i można ją było zobaczyć w następujących spektaklach: „Śmierć Człowieka-Wiewiórki” (Reżyser) w reż. N. Korczakowskiej, „Podróż poślubna” (Masza Rubinstein 2) – reż. I. Vedral, „Elektra” (Przodownica Chóru – Norma III) – reż. N. Korczakowska, „We are camera/ rzecz o Jazonie” (Sonja) – reż. K. Minkowski, „Intryga i miłość” (Luiza) – reż. K. Raduszyńska, „Sztuka dla dziecka” (Dziewczynka z Rezerwatu) – reż. M. Strzępka. W 2009 roku otrzymała Srebrny Kluczyk, (nagrodę przyznawaną przez Kapitułę Srebrnego Kluczyka) z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru. W sezonie 2009/2010 występuje w spektaklu „Scrooge. Opowieść wigilijna.”

Małgorzata Osiej-Gadzina

Absolwentka wydziału lalkarskiego PWST we Wrocławiu (1990 r.). Zadebiutowała rolą Ewy w spektaklu „Brudne czyny” 18 czerwca 1989 roku w Teatrze Polskim we Wrocławiu. W latach 1990–1994 związana była z Teatrem Kalambur a następnie z Teatrami Arka i Za Odrę – również we Wrocławiu. W Teatrze Norwida w Jeleniej Górze zadebiutowała rolą Julii w „Miarce za miarkę” Szekspira w reżyserii Krzysztofa Pankiewicza. Zagrała także Klarę w „Ślubach panieńskich” w reżyserii A. Hrydzewicza, Hankę w musicalu „Dulskai” Adama Hanuszkiewicza, Lady Southwell w „Królowej i Szekspirze” E. Vilar w reż. P. Kruszczyńskiego i Chryzotemis w „Elektrze” Hoffmanna w reż. Mai Kleczewskiej. Grała także gościnnie w Teatrze im. J. Szaniawskiego w Wałbrzychu, m. in. Alicję w „Czyż nie dobija się koni” w reż. M. Kleczewskiej. Jej inne role, to między innymi: Betty Dulleet („Kariera Artura Ui”), Dziewka („Klątwa”), Amelia („Okrutne i czule”), Lady Milford („Intryga i miłość”), Leni Rieffenthal („Sztuka dla dziecka”). W sezonie 2009/2010 można ją zobaczyć w spektaklach: „Jesteśmy braćmi?” i „Scrooge. Opowieść wigilijna.”

Robert Dudzik

Absolwent wydziału lalkarskiego PWST we Wrocławiu (1993), uczeń Krzesiawy Dubiel i Andrzeja Hrydzewicza. Zadebiutował w Teatrze Polskim w Szczecinie rolą Hajmona w „Antygonie” Sofoklesa (1993). W latach 1995–97 związany był z Teatrem Nowym im. Gustawa Morcinka w Zabrze. Od roku 1997 pracuje w Teatrze im. Cypriana Kamila Norwida w Jeleniej Górze. Zadebiutował tu w „Komedii pasterskiej” w reżyserii Adama Hanuszkiewicza. Ważniejsze role teatralne: „Sługa dwóch panów” Goldoniego – Florindo Aretusi, „Emigranci” Mrożka – XX, „Zabawa” Mrożka – Parobek B, „Na pełnym morzu” Mrożka – Gruby Rozbitek, „Dziady” Mickiewicza – Sobolewski, „Far Niente” Schaeffera – Bruno, W latach 2003 – 2009 wystąpił w następujących spektaklach: „Testosteron” – Fistach, Czerwone nosy” – Druce, Vassques, „Trans-Atlantyk” – Baron, „Dożywocie” – Filip, „Kariera Artura Ui” – Giri, „Podróż poślubna” – Kierowca furgonetki, „Okrutne i czule” – Richard, „Sztuka dla dziecka” – Mały Powstaniec, „Trzy siostry” – Andrzej. Jest autorem monodramu „Cisza, czyli żart filozoficzny”, premiera 2003. Zagrał także w filmach *Młode wilki* i *Komornik* oraz popularnych serialach: *Fala zbrodni*, *Tango z Aniołem*, *Pierwsza miłość*. W sezonie 2009/2010 możemy go oglądać w sztuce R. Harwooda „Jesteśmy braćmi?”, reż. J. Zaorski (Derek Tewby) oraz w spektaklu pt. „Sztukmistrz. Norwid o Polsce, Norwid o Polakach, Norwid o sztuce” (reż. Alina Obidniak) i „Czarna maska” w reż. B. Kocy.

Andrzej Kępiński

W roku 1993 ukończył wydział lalkarski PWST we Wrocławiu. Zadebiutował rolą Greza w sztuce „Czerwone nosy” Petera Barnesy w Teatrze Polskim w Szczecinie, z którym był związany do 1995 r., W tym samym roku przeniósł się do Teatru im. C. K. Norwida w Jeleniej Górze. Zagrał tu, między innymi Hajmona w „Antygonie” Sofoklesa w reż. A. Bubię (1995), Podkolesina w „Ożenku” Gogola w reż. A. Fiedotowa (1997), Amintasa w „Komedii pasterskiej” w reż. A. Hanuszkiewicza (1997), Gustawa w „Ślubach panieńskich” w reż. A. Hrydzewicza (1998), Orestesa w „Elektrze” Hoffmanna w reż. M. Kleczewskiej, (2001), Mężczyznę kopiącego się po głowie pełnej wątpliwości w „Sztuce dla dziecka”, Rolnika w „Elektrze” w reż. N. Korczakowskiej. W sezonie 2009/2010 występuje w spektaklach: „Scrooge. Opowieść wigilijna” oraz „Czarna maska”.

Igor Kowalik

W 2006 roku ukończył PWSFTiT w Łodzi (wydział aktorski), wcześniej – Państwową Szkołę Muzyczną I i II st. we Wrocławiu w klasie saksofonu. W czasie studiów pracował pod kierunkiem wybitnych reżyserów: Jana Machulskiego, Jana Maciejewskiego, Waldemara Zawodnińskiego. Spektakl dyplomowy pt. „Paw królowej” Doroty Mastowskiej, w którym zagrał Ewę, Stanisława Retro, Małgorzatę Mosznał oraz do którego napisał muzykę, otrzymał nagrodę zespołową na XXIV Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi, brał także udział w 9 Ogólnopolskim Festiwalu Sztuki Współczesnej „Interpretacje”. Warto dodać jeszcze, że od roku 2007 Igor Kowalik pracował jako asystent reżysera w PWSFTiT oraz Teatrze Nowym w Łodzi, w którym zagrał między innymi: Gidiego Bazera, Obrońcę Gidiego w „Zabawach na podwórku” E. Mazyra w reż. A. M. Marczewskiego oraz „Pamiętniku z Powstania Warszawskiego” M. Białoszewskiego w reż. M. Kowalskiego. W Jeleniej Górze zadebiutował w spektaklu pt. „List” w reż. A. Pulkowskiego, występuje też w „Dobrze” T. Mana i „Scrooge. Opowieść wigilijna” w reż. H. Adamka.

Kazimierz Krzaczkowski

W 1974 ukończył wydział aktorski Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Zadebiutował na scenie 8 września 1974 rolą Bójara Litewskiego w sztuce „Janulka, córka Fizdejki” Stanisława Ignacego Witkiewicza na deskach Teatru Współczesnego we Wrocławiu. W latach 1974 – 1975 oraz 1989 – 1994 związany był z Teatrem Współczesnym we Wrocławiu, w latach 1975 – 1977 – z Teatrem im. W. Bogusławskiego w Kaliszu, w latach 1979 – 1981 z Teatrem im. J. Kochanowskiego w Opolu, w latach 1995 – 1998 z Centrum Sztuki przy Teatrze Dramatycznym w Legnicy, zaś w latach 1977 – 1979, 1981 – 1988 oraz od 1997 roku do chwili obecnej – z Teatrem im. C. K. Norwida w Jeleniej Górze. Ma w swoim dorobku wiele ról teatralnych, filmowych i telewizyjnych, między innymi (w teatrze jeleniogórskim): Albin w „Ślubach panieńskich”, Śmigalski w „Zemście” i Orgon w „Dożywocie” Fredry, Major Kozłowski w „Trans-Atlantyku” Gombrowicza, Książd Piotr w „Dziadach”, Stary Aktor i Gaffles w „Karierze Artura Ui” Brechta, Eliskazes w „Podróży poślubnej” Sorokina, Czebutykin w „Trzech siostrach” Czechowa. W sezonie 2009/2010 zagrał w spektaklach: „Scrooge. Opowieść wigilijna” oraz „Dobrze”.

Tadeusz Wnuk

Aktor, reżyser, pedagog. Absolwent wydziału wokalnno-aktorskiego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Od 1992 r. pracuje w Teatrze im. Cypriana Kamila Norwida w Jeleniej Górze. Zadebiutował w Teatrze im. Jana Kochanowskiego w Opolu rolą Radnego Gminy w spektaklu „Jan Maciej Karol Wścieklica” St.I. Witkiewicza w reż. S. Szczykno. Jest trzykrotnym laureatem nagrody „Srebrny Kluczyk” za najciekawsze role teatralne. Nagrodzony przez kapitułę Nowin Jeleniogórskich za kreację aktorską Łatki „Dożywociu” A. Fredry w reż. A. Sadowskiego. W swoim dorobku artystycznym ma ponad 55 ról teatralnych, udział w spektaklach telewizyjnych, serialach, filmach, dokumentach filmowych. Jest ponadto wykładowcą Akademii Muzycznej na wydziale wokalnym we Wrocławiu w zakresie „Opracowania scenicznego partii operowych”. Jest założycielem i opiekunem artystycznym Młodzieżowej Sceny Dramatycznej, działającej w ramach Edukacji Teatralnej Teatru im. C.K. Norwida i edukatorem z zakresu dykcji, artykulacji, impostacji głosu. Ważniejsze role teatralne i telewizyjne: Harpagon w „Skąpcu” Moliere (reż. Z. Bielawski), Petrucio w „Poskromieniu złośnicy” Szekspira (reż. J. Krasowski), Cześnik w „Zemście” Fredry (reż. Z. Bielawski), Horodniczy w „Rewizorze” Gogola (reż. J. Krasowski), Książę w „Miarce za Miarę” (reż. K. Pankiewicz), Kreon w „Antygonie” Sofoklesa (reż. A. Bubiński), Jajecznicza w „Ożenku” Gogola (reż. S. Fiedotow), Browarnik w „Audiencji” Havla (reż. A. Krob), Bili Kraker w „Happy End” D. Leyn (reż. M. Sikora), Radosť w „Ślubach panińskich” Fredry (reż. Z. Bielawski), Dymitr w „Braciach Karamazow” Dostojewskiego (reż. W. Terelia), Doktor, Tomasz, Widmo w „Dziadach” Mickiewicza (reż. G. Mrówczyński), Starzec w „Widmach” Moniuszki (reż. R. Skolmowski), Colas w „Bastien und Bastienne” Mozarta (reż. I. Przegrodzki), Pułkownik Sokołow w „Hauptmannie” Łukosza (reż. W. Krzystek), Pilot w „Mistrzu i Małgorzacie” w reż. S. Fiedotowa, Charon w „Wielkiej wodzie” (reż. J. Szurmiej). Filmy, seriale: Szpern w „Sensacjach XX wieku” – reż. B. Wołoszański, Dyrektor aquaparku („Fala zbrodni”), reż. K. Lang, Kierownik pociągu („Wizyta starszej Pani”), reż. W. Krzystek, Doktor Branicki w „Pierwszej Miłości” – reż. K. Łebski, Oficer SS w „Twierdzy Szyfrów” – reż. A. Drabiński, Prezes sądu w „Fundacji” F. Bajona, Gąsior („Biuro Kryminalne”), reż. D. Matwiejczyk, Urzędnik Banku („Zwerbowana miłość”), reż. T. Król, Pułkownik Polski („Afonja i pszczoły”) – reż. J.J. Kolski. W sezonie 2009/2010 możemy go oglądać w roli Radoscia w komedii A. Fredry pt. „List” w reż. K. Pulkowskiego oraz spektaklach: „Sztukmistrz. Norwid o Polsce, Norwid o Polakach, Norwid o sztuce”. (reż. Alina Obidniak) i „Czarna maska” (reż. B. Koca).

SZANOWNI PAŃSTWO,
przypominamy o całkowitym zakazie
fotografowania i nagrywania spektaklu..
Prosimy o wyłączenie TELEFONÓW komórkowych.

Brygadzysta sceny – Aleksander Datkun
Maszyniści sceny – Grzegorz Bednarowski, Michał Dudek, Tomasz Halkiewicz
Rekwizytor – Łukasz Dudek
Elektrycy – Łukasz Izdebski, Michał Januszkiewicz
Akustyki – Jarosław Kyrzcz, Konrad Sobieszczuk, Waldemar Soboń
Garderobiane – Renata Hanusz, Jadwiga Kotowska
Pracownia fryzjerska/perukarska – Małgorzata Spanier
Pracownia krawiecka/magazyn kostiumów – Elżbieta Wójcik
Pracownia plastyczna – Ewa Chorażyczevska
Pracownia stolarska – Daniel Datkun, Waldemar Kotowski, Adam Klin

Bileter – Mirosław Faryniarz
Obsługa widowni – Małgorzata Elżbieta Grzech, Mariola Hałas
Zaopatrzenie/kierowca – Ryszard Lipiak
Szatnia – Maria Karpińska, Grażyna Mrugasiewicz

w przygotowaniu:

francis veber kolacja dla głupca

Reżyseria Stefan Szaciłowski
Premiera na Dużej Scenie 23 maja 2010r.

Dział Marketingu/organizacja widowni: Anna Gicala, Jowita Bednarek
Koordynatorka pracy artystycznej/kasjerka biletowa: Bernadetta Topolewska
Zamówienia na bilety indywidualne i zbiorowe przyjmuje Dział Marketingu
Teatru im. Cypriana Kamila Norwida w Jeleniej Górze,
al. Wojska Polskiego 38, tel.: 75 64 28130, 31 widownia@teatrnorwida.pl
Kasa biletowa czynna od wtorku do piątku w godz. 9,00-16,00
oraz na godzinę przed spektaklem

Informacje o bieżącym repertuarze teatru: www.teatrnorwida.pl

ARCLIGHT
Opracowanie i redakcja programu – Urszula Likszet
Projekt graficzny – Jaremen Press: www.jaremen.pl
Druk – Drukarnia Kwadrat w Nowym Sączu

TEATRU im. CYPRIANA NORWIDA

w JELENIJ GÓRZE
Jelenia Piast ART MUSIC PEC ENERGIAPRO Jelonka.com n2

Nr: 570

Institucja współfinansowana
z budżetu Miasta Jelenia Góra

